

på en måde, således at alle tosprogede børn stort set naturligt lander i daginstitutionerne. Det handler om pædagogiske fripladser – det brugte vi engang, men det bruger vi stort set ikke længere – og det handler om brug af tosprogede pædagoger. Men det har socialministeren altså valgt ikke at gøre noget ved, og det handler om penge. Undervisningsministeren skal derfor ikke have utak for, at han på denne måde tager et initiativ.

For SF er det imidlertid vigtigt, at den vejledning, der udsendes i samarbejde med socialministeren, gør rede for, hvor vigtigt det er at anvende daginstitutionstilbudet som omdrejningspunkt for tilegnelse af det danske sprog. Det er igennem samvær med dansktalende børn, at de tosprogede børn får lært dansk. Det er vigtigt, at vi samtidig sikrer os ansættelse og uddannelse af tosprogede pædagoger, og det er utrolig centralt at få en god kontakt med forældrene.

For det, der jo i virkeligheden er et problem med det her lovforslag, er, at det er skolen, der på denne måde kommer på banen. Vi ved jo, at skolen har en højere status end daginstitutioner i mange indvandreres og flygtninges øjne, og derfor skal vi passe særligt på, at dette tilbud ikke får som resultat, at de tosprogede børn hives ud af daginstitutionerne og over i dette tilbud. Det problem kan løses ved vejledning og eventuelt reducerede daginstitutionspriser, hvor man f.eks. fjerner betaling svarende til det gratis tilbud på 3 timer om dagen. Teknisk må det kunne løses ved at give delvis pædagogisk friplads.

Ved udformningen af vejledningen skal man også gøre opmærksom på, at en af de nemmeste måder at tilegne sig et fremmedsprog på er ved at lege med andre børn. I de særlige tilbud, der nu åbnes op for, vil der nemlig ikke være ret mange danske børn.

Det forekommer også mildt sagt problematisk at lade denne gruppe af helt små børn modtage tilbudet i den almindelige folkeskole. Vi ved, at børnehaveklassebørnene oplever skolegården som stor og skræmmende, og hvordan vil en 3-årig så ikke opleve det?

Jeg vil derfor bede ministeren nærmere uddybe sine tanker og bemærkningerne om at anvende folkeskolen som stedet for placeringen af disse tilbud, idet der ikke skal være tvivl om, at i SF tror vi ikke på et tilbud, der etableres på selve skolens grund.

Endelig skal jeg gøre opmærksom på, at tosprogede børn er lige så forskellige som ensprogede. Der findes tosprogede børn, som er meget svagt sprogligt funderet. Disse børn, kan vi risikere, vil få store problemer med danskindlæring, før deres modersmål er alderssvarende. Jeg håber derfor, at de to ministre i deres vejledning særlig vil fremhæve, at man skal sikre en eller anden form for visitation til disse tilbud, så der er sikkerhed for, at vi ikke kommer til at gøre mere skade end gavn.

Endelig kort om modtageklasserne – og det er især til fru Lene Espersen: Man kan godt gå ind og hive nogle bemærkninger ud, men hvis det er sådan, at man ikke har læst samtlige bemærkninger, så får man et problem. Jeg vil godt gøre fru Lene Espersen opmærksom på, at i forbindelse med modtageklasserne er forudsætningen for, at man overholder menneskerettighedskonventionen, at der foretages en konkret vurdering af det pædagogiske spørgsmål, og andre løsningsmuligheder skal vurderes, før det kan anses for påkrævet, at foretage en overbygning for de tosprogede børn.

Ministeren gør netop meget opmærksom på, at menneskerettighedskonventionen skal overholdes, og det handler om, at de foranstaltninger, der tilbydes, skal være til fordel for de berørte grupper.

Der skal ikke være tvivl om, at SF støtter lovforslaget.

Gunhild Husum (RV):

Da Det Radikale Venstres ordfører, fru Elsebeth Gerner Nielsen, ikke kan være til stede, skal jeg anføre:

Det overordnede formål med denne lov er at give børn, som har et andet modersmål end dansk, optimale muligheder for at lære dansk. Disse børn, som nu kaldes tosprogede i overensstemmelse med den internationale terminologi, får på denne måde mulighed for i folkeskolen at følge den normale undervisning sammen med de øvrige elever, og deres indlæringsvilkår bedres. Samtidig er det en hjælp til de tosprogede elevers integration i det danske samfund.

For det første er målet at bedre de tosprogede elevers danskkundskaber, allerede før de påbegynder folkeskolen, så de kan følge den normale undervisning allerede fra børnehaveklassen eller 1. klasse. For at opnå dette skal de kommunale myndigheder have mulighed for at tilbyde tosprogede børn støtte til tilegnelsen af dansk før skolealderen, en støtte på op til 3 timer om dagen.